

Lumina Satelor

PREȚUL ABONAMENTULUI:

pe un an	Lei 180-
pe o jumătate de an	90-
pe 3 luni	30-
pe an străinătate	300-
pe an America pe an	Dolari 2-

Foaie pentru popor

Redactată de preotul I. TRIFĂ.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Avram Iancu Nr. 5

Un număr Lei 3·50

ANUNȚURI

primește admin. din str. Avram Iancu 5

PREȚUL ANUNȚELOU:

Un sir mărunt 8 Lei pentru odată, dacă se pun de mai multor se dă rabatul cunenit.

„Iurușul comunismului“.

Cele 2 fronturi pentru combaterea comunismului.

Sub titlul de mai sus I. P. C. Sa părintele arhimandrit, Iuliu Scriban, scrie în foaia „Cultura Poporului“, următoarele precum și înțelepte sfaturi:

De peste 10 ani stăm martori la jafurile și uciderile pe care le săvârșesc comuniștii din Rusia, cu trufia că îndeplinesc o „programă“ de cârmuire, și lumea se mărginește a privi, și ești despre ce e la ei, și atât.

Mult mai îngăduie lumea aceasta și mare vinovată este!

Și iată că domnia comunistă a prins la îndrăzneală. Vrea să se facă învățătoare a Europei, ea, adunătura de nețebnici, a cărei lege e trăndăvia și traiul pe spinarea celor ce muncesc.

Ah! oamenii cu cuvinte de foc împotriva bogăților, pentru că ei să trăiască din sudoarea altora și să arate lumii ce sunt în stare să facă bețivii, hoții și ucigașii când ajung la putere.

Europa își primește dreapta pedeapsă a nepăsării ei. Cu oamenii aceștia trebuie îsprăvit de mult. E vorba de liniștea unui continent întreg, și aceste slugi ale diavolului nu se astămpără și au o sete drăcească de a turbura pretutindenea.

Oare se va trezi Europa acum? Este vremea. Căci unele căpcăunilor care se hrănesc cu carne de om, au umplut lumea și umbă să stârnească pe proști să facă la fel. De! pe lume proști sunt destui. Minciunile comuniștilor dela Moscova găsesc ascultători la bieții oameni care nu știu ce-i așteaptă de ar veni comunismul și în țara lor.

Trebuie să scularea unei tabere împotriva comunismului și trebuie să desființarea din mijlocul nostru a faptelor pe

Pe urma alegerilor comunale.

Împotriva alegerilor comunale din capitală s'a făcut contestație. Motivele contestației sunt ilegalitățile, abuzurile, violențele, fraudele ce s-au făcut cu voturile și ceice au voit să voteze.

care comuniștii le pot întrebuița împotriva vieții așezate de azi.

Omul sărac ușor se turbură când risipa și cheful sunt în toi, pe când el se zbate din greu cu viața. Du-te și spune unui asemenea om vorbe comuniște și vezi că mai ușor le primește ca altul. Le primește fiindcă comunismul numai că îi făgăduiește, vede ce fac rău alții, dar nu spune pustiul pe care l-a făcut el. Noi însă, pe de o parte trebuie să spunem oamenilor ce este comunismul, ce a făcut el dintr'un mare popor cum au fost Rușii; iar pe de altă parte, trebuie să luăm din priveliștea lumii petrecerile și alte lucruri care amărsesc pe cel sărac.

Societatea de azi nu trebuie să dea apa la moara comunismului, pentru că, deși noi știm că nu are dreptate și că el va face mult mai rău, dar poate păcăli pe neștiutori.

Înșelarea oamenilor merge ușor. Dar nici noi nu trebuie să cheltuim cu concurs de frumuseță la Sinaia, să dăm 50,000 de lei unei fete frumoase, pentru că săraci zic: Uite cum boierii huzuresc, pe când noi n'avem ce mâncă!

Să păsim împotriva comuniștilui, dar și noi să fugim de faptele care se pot specula împotriva întocmirii de azi.

Arhim. Scriban.

Ce lucruri cumini spune pă. Scriban! Noi am mai spus-o aici că însuși felul cum se face la noi politica de partid cu toate ticăloșii ei (căpătuirea flămânilor, călcarea legilor, demagogia cea desmărată etc. etc.) este o apă pe moara comunismului. În lupta contra comunismului, între altele se cere pe totă linia și dreptate, cinste și omenie.

La Timișoara deasemeni s'a cerut anularea alegerilor. La Oradea s'a manifestat puternic contra modului în care este alcătuit consiliul comunal. Se știe că din 32 consilieri numai 8 sunt români. Sunt și 9 comuniști, aceasta datorită politicilor național-țărănești de acolo.

Din rezultatul alegerilor comunale

20 Români căzuți în „luptă“ electorală... și 80 de comuniști aleși consilieri comunali.

Alegerile comunale ne aducă un cadou foarte frumos: o înverșunare politică și o luptă politică cum doar nu s'a mai pomenit. Peste hotarele mult încercate noastre țări trecu o adevărată bătălie politică, cu morți și răniți. Îndată la începutul luptelor electorale avu-se sărbători 10 „eroi“ morți, la încehieri, se făcu socotea că numărul lor a crescut la 20. Douăzeci de Români au rămas morți pe câmpul de luptă al politicei de partid. Ce tragedie! Ce crimă! Ce păcat strigător la cer!

Iar în vremea asta, comuniștii și minoritarii au pescuit în

dragă voie. În vreme ce 20 de Români au căzut în luptă dintre român și român și frate și frate — se alese 80 de comuniști consilieri comunali în orașele noastre de graniță.

Frumoș lucru! Dureros lucru. Si toate astea ni le face ticăloasa și blâstămata politică de partid.

După politicianii noștri strigă și morții din morminte. Strigă toate jertfele care au ajutat învierea acestei țări.

Odată și odată va trebui să-i ajungă pedeapsa lui Dumnezeu că prea mari sunt nelegăturile ce le fac.

Manifestația studențimii noastre

la București, Timișoara, Oradea, Chișinău, Cernăuți etc., contra comunismului.

Neașteptatul rezultat al alegerilor de la orașe, unde au eșit peste 80 de consilieri comuniști, a pus pe gânduri pe toți Români de bine. La asta se adaogă și stările tot mai îngrijorătoare din Basarabia. Se aude că chiar și țările amice din Apus ne atrag atenția asupra acestor stări. În cărdășia trădătorului Stere, guvernul se pare că n'a făcut tot ce trebuia să facă. Ziarul „Universul“ aduce dovezi uimitoare despre cum tocmai sub acoperirea partidului de la putere lucră mișcii și trădătorii cauzei.

In fața acestor stări, studențimea noastră a ținut mari manifestații la București, Timișoara și alte centre universi-

tare cerând cărmitorilor să ia măsuri de apărare a vieții naționale din Basarabia.

S'a spus și cuvinte ca acestea:

Răsboiul se dă pe viață și pe moarte între două lumi: ori învingem și zăguim definitiv pericolul roșu, ori înving bolșevicii și trec peste trupul țării noastre să distrugă toată Europa.

Intr-un singur glas studențimă a cerut conducătorilor să ia măsuri hotărătoare. Ea a cerut sprijinul, pentru ca studenții să se poată duce în mijlocul poporului basarabean, să desfășoare activitatea culturală națională de care este nevoie mai ales acolo.

Mare încordare în viața politică.

Viața politică se ține tot încordată. Atât liberalii cât și averescanii au pornit o luptă aprigă, de răsturnare a guvernului.

Congresul averescanilor a avut ieșiri neobișnuit de violente, osândind aspru politica guvernului. În deosebi, a impus ionat ținuta pe care a avut-o bătrânu luptător, dl general Averescu, spunând că o adâncă îngrijorare trebuie să aibă orice român adevărat despre felul cum merg trebile țării. Și-a făcut datoria când țara era în războiu cu vrășmașul. Țara, slăbită de o guvernare nepricopută, își chiamă de nou pe apărătorii ei. Își va face deplin datoria, fie chiar și cu prețul vieții sale...

Violent a atacat politica guvernului și dl Goga, spunând între altele că „după plecarea lui Maniu, va fi atâtă ruină, că trebuie să i se însemne drumul cu troițe, spunându-se: „Pe aici a trecut Maniu”.

Congresul a cerut Inaltei Regențe, înlăturarea guvernului. Tot atât de aspru a fost și

congresul liberalilor. S-au ținut și aici vorbiri cu atacuri neîndurate și s-a cerut demiterea guvernului.

In fața acestor atacuri, a răspuns și guvernul prin glasul dlui Maniu, declarând că nu vrea să plece dela putere, căci mai are încă multe lucruri bune de înfăptuit.

Adeca precum se vede opoziția strigă: pleacă dle guvern! Iar guvernul răspunde: Nu vreau să plec! Vom vedea care pe care.

Multă furtună a făcut în viața politică și legea cea nouă a presei, cu care guvernul vrea să se apere de criticele și atacurile violente. Despre legea aceasta, scriem în altă parte. Liberalii declară că nu vreau să o recunoască.

Ce va mai fi, anume nu se știe. Un lucru însă e sigur: guvernul e la o grea strămoare politică, ajutată și de criza economică-financiară. Cât va mai putea rezista în fața acestei situații, vom vedea.

Mișcarea învățătorimei și profesorilor.

Se cunoaște vâlva făcută de Congresul profesorilor la București. Însă rezultatul acestui congres a fost cam „nimică”. Guvernantii au făgăduit — ca de obicei — și la sfârșit lucrurile au rămas tot cam aşa.

Acei ce cresc sufletul țării sunt nevoiți să cersească de pe la țărani și pe la bănci sau să suferă de foame. Politica de partid face jaf și risipă, iar munca grea a umilului învățător e mai puțin plătită chiar decât

aceia a unui muncitor sau servitor. Și de mai multe ori nici acest puțin nu-i ajunge în mâna. Trebuie să umble după el cu lunile.

Față cu această situație profesorii și învățătorii au început să se miște din nou. Ei strigă cu disperare să li se facă dreptate. Au făcut adunări prin toate orașele țării. Și se pregătesc pentru un congres uriaș la București, în care își vor cere de nou drepturile ce li se cuvin.

O conferință potrivită.

In cadrele Despărțământului Sibiu al „Astrei”, în ziua de 25 Martie a. c. a conferențiat în sala cea mare a Prefecturii județului Sibiu d-na Sanda Dr. I. Mateiu, tratând subiectul: „Problema cea mare a zilelor noastre”.

Iată ce ne spune distinsa conferențieră: Intreagă viața noastră conjugală, familiară, socială și politică viază afară de Dumnezeu, în toate dominează minciuna, egoismul și sfidarea. Viața conjugală și familiară își urmează cursul fără nici o rușine, aşa că în cele mai multe cazuri părinții nu merită recunoașterea copiilor. Minciuna în

politică și-a ajuns culmea, astăzi toți aceia, cari strigă mai tare, toți aceia, cari folosesc minciuna drept adevăr, sunt înălțați, iar cei izolați sunt adevărații martiri. Ura între frații de un sânge și de o lege, precum și între popoare și-a ajuns apogeul. Cu toții trebuie să ne întoarcem la Mântuitorul nostru Isus Hristos, care ne strigă: „Veniți toți cei obosiți și înșelați și eu vă voi da odihnă”.

Conferința a fost ascultată de tot ce are Sibiul mai select, în frunte cu Inalt Prea Sfântia Sa mitropolitul Nicolae al Ardealului, rămânând toți adânc impresionați asupra celor auzite.

Femei primar. La instalarea consiliului comunal din Cobia a fost aleasă primar al comunei o femeie. Toate se intorc

pe dos în zilele noastre. O să vedem mamele făcând pe priărese și copiii crescând pe unde apucă.

Gazetărla la o răspântie
să votat la repezeala o lege care poate face mai mult rău decât bine.

In timpul din urmă, comunismul a început în taină să lucreze din greu și pe la noi. Alegerile dela orașe ne-au adus o mare surpriză, iar în Basarabia, comuniștii au început să fie foarte îndrăzneți. O anumită primărie din partea asta, nu se poate să fie cineva să nu vadă situația.

In fața acestei stări, opoziția a început a striga din greu că guvernul e prea slab pentru a ține stavila curentului comunist, mai ales că are în sânul lui și pe marele om de neîncredere națională, Stere, care trage din umbră sforile partidului.

Ca răzbunare, guvernul a sărit cu legea așa numită contra „alarmismului”. In puterea acestei legi, se va pedepsi aspru orice gazetă care ar da vești de „alarmare a populației”.

Legea e bună când e vorba de o alarmare pe care ar face-o intenționat străinii sau comuniștii răspândind zvonuri neadevărate. Numai că sub căciula asta, guvernul poate lua și în-

grijorarea oamenilor de bine despre ce se întâmplă în țară. Vei scrie că în Basarabia nu sunt stări bune, ești declarat „alarmist” și te poftesc la judecată.

Ba ce e mai mult: în dosul acestei legi, abuzurile și stările rele își vor afla un fel de apărare.

Să făcut la atare minister o pună și vei scrie despre ea, îndată vei fi declarat că „subminezi creditul” aceluia ministru și vei fi poftit la judecată.

Vei scrie despre că nu e cu dreptate să se mai mențină taxa de 5000 Lei pusă pe exportul bucatelor, vei fi declarat că „subminezi interesele financiare ale statului” și vei fi chemat la judecată.

Orice strigare după stări rele, poate fi astfel clasificată de „alarmare” și dată judecății.

In felul acesta — de se va aplica legea strict — noi gazetarii putem pune jos pe ană dreptății.

Si noi credem că nu e bine așa.

De prin alte țări.

Criza de guvern din Germania. Guvernul german nu a putut trece prin Reichstag (parlament) legile pentru asigurarea muncitorilor fără lucru și pentru acoperirea cheltuielilor despăgubirilor de război. El și-a înaintat demisia care a fost primită. Președintele Hindenburg a încredințat șefului partidului central misiunea de a forma noul guvern. Încercările au reușit până în prezent, formându-se o coaliție [unire] între grupările moderate

din stânga și dreapta [dela partidul democrat până la cel național german]

Lipsa de lucru în Anglia. Față de creșterea spăimântătoare a șomajului [muncitori fără lucru] partidele de opoziție pregătesc un atac violent contra guvernului. Ministerul Muncii, în a cărui sarcină cade lupta împotriva șomajului, voie să se retragă din guvern, din cauza criticilor ce i se aduc.

Din parlament.

La ordinea zilei în parlament a fost chestiunea confișcării ziarelor, pe motivul că au reprodat vorbele din adunarea averescană, unde s-a atacat Inalta Regență. Ministerul armatei a vorbit despre organizarea armatei în vederea viitorului războiu și despre educația pre- regimentară în scopul reducerii timpului de serviciu militar. A venit în discuție apoi legea de apărarea creditului, în contra alarmismului. Mai mulți deputați au arătat că această lege lovește în libertatea presei și că trecerea unei astfel de legi alarmează într'adevăr și lumea din țară și cea din străinătate, care e silnită să-și închipue tot felul de grozăvii despre situația din țara noastră. Adevărată lege contra alarmei ar fi aceea, care ar salva agricultura, comerțul și industria dela peire.

Oastea noastră crește.

Cucerinice părinte Trifat Subsemnății luând parte la adunările ostașilor din această comună și mai cetind, în frumoasele cărti dela „Lumina Satelor” precum și în foia „Oastea Domnului” care sunt cu adevărat glasul scumpului nostru Mântuitor ce nici: Veniți la Mine, toți cei osteni și împovărați (Matei c. 11, v. 28—30) trezindu-ne din somnul păcatului ne hotărâm să ne împădăm de poftele și obiceiurile cele rele și voim a trăi o viață mai apropiată de scumpul nostru Mântuitor, cu umilință venim și vă rugă să binevoiți a-ne lăsare și pe noi în rândul ostașilor Domnului.

Măgurean Vasile, Blenche Andrei, Măgurean Susană, Blenche Marie, Ignă, Mărișă, toți din com. Fălcuș (jud. Someș).

Cucerinice părinte! Cu ajutorul Domnului, prin ostașul Domnului Ioan Sărdări, care mi-a vestit despre Oastea Domnului, cu mare bucurie m-am trezit din întunericul păcatelor și rog a mă inscrie și pe mine în Oastea Domnului. Rog pe Domnul nostru Isus Hristos să-mi dea și mie puterea și răbdarea ce a avut-o El până ce îmi voi da sufletul în mâna Lui. Așa să-mi ajute bunul Dumnezeu.

Mihail P. Tară-Lungă, com. Tau, jud. Soroca (Basarabia).

Dreapta învățatură de credință și de viațuire creștină – și rătăcirile vremurilor noastre.

Despre sf. Cruce.

Dumineca, a III-a din sfântul și marele post este afierosită de Biserica noastră ortodoxă, închinării sf. Crucii.

În rânduile bisericești, închinarea sf. Crucii, începe cu vecernia Sâmbetei, când Crucea se aşază pe sf. altar, deasupra sf. Antimis, în locul sf. Evangeliei, tămâindu-se.

A doua zi, Dumineca, la sfârșitul doxologiei, sf. Cruce, așezată pe un disc, se scoate din altar și înălțându-o preotul în fața ușilor împărătești, o aşază apoi pe tetrapod (analogion), tămâiază din 4 părți, și cântă: „Crucii Tale ne închinăm Stăpâne”... Se închină și sărută. Apoi e chemat poporul, prin cântarea dela strană: „Veniti credincioșilor să ne închinăm lemnului celui de viață făcător”... Si creșinii urmează cu pietate, făcând două metanii, se închină și după sărutare, mai fac o a treia metanie. Sf. Cruce să pună spre închinare la mijlocul postului, ca să o avem ca o putere de înviorare la mijlocul drumului de înfrânare și postire, după cum se bucură călătorul și-si odihnește puterile la umbra unui copac, pe drumul ostenitor. Crucea la mijlocul postului stă ca odinoară lemnul lui Moisi în apa Merra, îndulcindu-o. Așa ne îndulcește sf. Cruce Mera cea duhovnicească a postului, îmbarbătându-ne și întârindu-ne, ca pe niște călători prin pustie, până vom ajunge la sfânta înviere a Domnului. Această închinare a sf. Crucii ține în zilele săptămânei a 4-a a postului, până Vineri, după slujba ceasurilor.

Ori de câte ori te închini în fața Crucii Domnului, se cade să-ți faci cruce de 2 ori (în post cu 2 metanii) și după sărutare încă te mai însemnezi odată cu sf. Cruce. Când sunt așezate spre închinare deodată sf. evanghelie, Crucea și icoana praznicului, ori a hramului, întâi se sărută sf. evanghelie, apoi sf. Cruce și pe urmă icoana. Aceasta e rânduiala canonica și creștinul conștient se ține de ea, dovedind că în întâiul rând cinstește Cuvântul lui Dumnezeu, apoi semnul și simbolul creștinismului și pe urmă chipul sfântului, care, însuflând de cuvântul evangelic, și-a luat Crucea și a urmat Domnului.

Praznicul propriu, al sf. Crucii e la 14 Septembrie. — „Înălțarea sf. Crucii” — și se întemeiază pe două întâmplări istorice.

Împărăteasa Elena, mama lui Constantin cel Mare, primind îndemn de sus, cu sprijinul fiului său, a plecat la Ierusalim să

caute mormântul Domnului și să afle Crucea, pe care a fost răstignit. Din porunca împăratului Adrian, la anul 119, păgânii acoperiseră mormântul Domnului și Crucile de pe Golgota cu pământ și deasupra au clădit un templu al lor, ca să steargă urmele de adeverire a jerifei de răscumpărare.

Împărăteasa dărâmă templul păgân și făcu săpături până aflată mormântul într-o parte și Crucile într'altele. Tradiția spune că în cursul săpăturilor, nemai având bani de plată și lucrătorii înceând lucrul, împărăteasa își smulsă salba de aur dela gât și o aruncă jos între ei, ca să continue lucrul. În biserică sfântului mormânt stă și azi fereastra, de unde privia împărăteasa la lucrători.

În sfârșit spre nemărginită bucurie, a ei și a creștinilor, se aflără cele trei cruci și la o parte scândurița, pe care a fost scris titlul: „Iisus Nazarineanul Regele Judeilor”. Dar nu s'a putut deosebi, care ar fi crucea Domnului. După rugăciunile osârdnice ale patriarhului Ierusalimului, Macarie, se osebi crucea de viață făcătoare, prin tămaduirea unei femei bolnave de boală grea, atingându-se de ea. Împărăteasa a dat sf. cruce în păstrarea patriarhului îmbrăcată în argint, iară o parte o trimise fiului său, la Constantinopol.

Crucea răstignirii dela această dată a fost cinstită cu mare prăznuire, după unii în Vinerea mare după alții a două zi de Paști și iarăși după alții la 6 Martie când s-ar fi aflat. Dela anul 335 însă, se prăznua înălțarea sf. Crucii la 14 Septembrie. În acel an adică, a fost îsprăvită minunata biserică a sf. Mormânt și s'a sfintit la 13 Septembrie. A doua zi, de față fiind mulțime de episcopi și popor mult, patriarhul înălță, de pe amvonul nouei biserici, prima dată cinstiul lemn al sf. Crucii în vederea tuturor. Poporul văzând crucea Domnului s'a închinat cucernic, strigând cu smerenie: „Doamne miluiește-ne”. Dela această înălțare sărbătoarea primă numirea de „Înălțarea sfintei Crucii”.

La început se sărbătorea numai în Ierusalim, dar curând se răspândi pretutindeni unde viațuiau creștini, mai ales în bisericile răsăritene, cari aveau părțile din sfântul lemn.

A două întâmplare de care se leagă data de 14 Septembrie este readucerea sf. crucii din Persia.

Împăratul Perșilor la 614 prădă Ierusalimul, aprinse biserica Invierii dela sf. Mormânt și

luă cu sine odoarele scumpe între cari și sf. cruce. Dar după vre-o 14 ani, norocul războiului făcu să fie învins împăratul Perșilor și încheind pace restitu și sf. cruce, care adusă iarăși la Ierusalim în ziua de 14 Septembrie 629, fu așezată cu mare pompă în biserică și poporul, după vechea datină, se închină cu venerație adâncă.

De acum ziua înălțării sf. Crucii se sărbătorea cu mare bucurie, cu cântări și imnuri de laudă, între cele 12 praznice mari ale Bisericii; dar și cu post și înfrânare, pentru aducerea aminte de patima Domnului pentru păcatele noastre.

Asemenea sunt închinări cinstirii sf. Crucii zilele de Mercuri și Vineri peste săptămână, petrecându-se cu post și cu cân-

teri anume, pentru vicleanul sfat al lui Iuda cu jidovii, în ziua de Mercuri și întru amintirea răstignirii Vinerea. La încheierea sf. slujbe se adaugă în cererea de miluire către Domnul, și „cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Crucii”.

In Biserica catolică aflarea sf. Crucii se serbează la 3 Mai, iară Inălțarea tot la 14 Septembrie.

La protestanți și la sectarii de tot felul sf. Cruce nu se bucură de cinstire. Mai degrabă o disprețuiesc și batjocoresc „pentru că cuvântul Crucii celor peritori nebunie este; dar nouă celorce ne măntuim puterea lui Dumnezeu este” (I Cor. 1, 18).

Despre însemnatatea și însemnarea cu sfânta Cruce, — urmează.

Alte două daruri de 1000 Lei

pentru Tipografie și Fondul de evanghelizare, împreună cu o mișcătoare intrare în Oastea Domnului a unui cărtură.

Domnul ne trimite din toate părțile ajutor și încurajare pentru lucrarea cea nouă în care am intrat cu Tipografia „Oastea Domnului”.

Dela un bun prietin al folilor noastre, din Bănat (din lumea cărturarilor), am primit un dar de 500 Lei, însoțit și de următoarea preafrumoasă înștiințare de intrare în Oastea Domnului:

Prea cucernice părintel! Trimite sumă de Lei 500 cu rugăra să fie depusă pentru fondul de evanghelizare.

Iar pe D-voastră vă fericesc pentru munca ce depuneți fără precupere în căutarea oilor pierdute, din care și eu am făcut parte o viață întreagă și aducerea lor la picioarele Domnului.

Am credință nestămată că întrând în Oastea Domnului mă voi găsi pentru restul zelor mele pe drumul cel adevărat și prin continuă priveghere și rugăciune voi răsuși să mă fsc vrednic de iubirea Lui, singurul care 'mi va călăzu pașii de toate zilele pe cărările Lui cele adevărate.

Bunul Dumnezeu să vă binecuvânteze murca și rog să fiu și eu înscris în Oastea Domnului.

Zilnic mulțumesc bunului meu Măntuitor, Domnului Isus Hristos că mă învrednicști să-L găsesc căci mărturisesc că o viață întreagă nu L cunoșcum.

Ca semnatură rog să folosiți numai textul de mai jos:

„Unul care dorește din tot sufletul renașterea din nou”.

Un alt dar de 500 de Lei, am primit dela un vechi și devotat luptător în Oastea Domnului, Gheorghe Gabor, din Lupeni, care de ani de zile face o adevărată apostolie în lumea muncitorilor prin răspândirea de foi și cărți religioase. Darul de 500 Lei îl trimite însoțit de următoarea duioasă și mișcătoare înștiințare:

Iubite dle Redactor! Trimite și eu un dar de 500 Lei pentru Mireasa Vântului, dar nu din puterile mele căștagăi, ci din ajutorul lui Dumnezeu cel bun și milostiv, precum auxim în tătă Dumneica și sărbătorile pe care zicând la sf. Liturghie: ale Tale dintru ale Tale, Tie aducem de toate și pentru toate. Eu sunt un biet miner care muncesc de 84 de ani în adâncul pământului și trimit acest dar în semn de mulțumire lui Dumnezen pentru tot ajutorul de care m'a învrednicit.

Gheorghe Gabor, miner, Lupeni.

Dăruitorilor, le trimitem și din acest loc mulțumirile noastre, rugând pe bunul Dumnezeu să răsplătească darul lor cu dar și binecuvântare de sus.

În Oastea Domnului au mai intrat:

Vasile Alexandru Pascal, com. Șirilei (jud. Bârlad).

Const. Gh. Pleșa, Filofea N. Georgescu, Zoe Gb. Burciu, Gherghina D. Pleșa, Constantina I. Pleșa, Ana N. Dan, Ana G. Ionete, Dumitru N. Dan, Ioana V. Simion, Ilie M. Turcu, N. C. Bădiță, Dumitru P. Mateescu, Gh. M. Dan, Ioana M. Bălan, Toma M. Cost., Ioana I. Voicu, Alexandrina I. Tules, Marin I. Pleșa, Elena M. Stăngă, Stana C. Lazăr, Maria M. Opres, Elena M. Bădiș, Ioana I. Andrei, Ana I. A. Petre, Ioana I. Ţerban, Stanca M. Popescu, Elisaveta I. Gută, Ioana D. Vintilă, Nastasia D. Părvulescu, Maria D. I. Maria, toți din com. Oporeni (jud. Olt).

Ghi I. Alexa, Tasia Meracană, Maria Gh. Cracană și fica sa Frosina, Antonie I. Cracană, Catinca D. Negru, Ion Bontiș și Maria, căt. Poiana cu Cetate, comuna Ciuria (jud. Iași).

Ioan Tănăș, soția Tița și copiii Ion și Maria, Vasile Lepca, Alexandrescu L. Ioan, Gheorghe I. P. Conache, Gheorghe T. A. Petri și soția Ioana, Neculai M. Asafte, Gheorghe T. Mehslcea, Aleo. Gh. Canache și Gheorghe Ghe Canache, toți din com. Carligi (jud. Roman).

C. Stănesc și soția Chiva, Ion M. Galeru și soția Lina, satul Bâile.

Din scrisorile Sfintilor Părinti.

Ce spune sf. Ioan Gură de Aur despre căință.

E timpul căinței. Pentru învățatura căinței dăm ceva din învățurile sf. Ioan Gură de Aur. Tâlcuind psalmul 50, sf. Ioan Gură de Aur spune și următoarele:

Nimenea să nu se desnădăjduiască de măntuirea sa. Păgân ești? Socotește pe magi. Răpitor ești? Socotește pe vameșul. Necurat ești? Socotește pe curva. Ucigător de oameni ești? Socotește pe iâlharul. Călcător de lege ești? Socotește pe hulitorul Pavel și după aceea apostol. Mai înainte gonitor și după aceea evanghelist. Mai înainte orb și după aceea sămânător de lumină. Mai înainte neghină și după aceea grâu. Mai înainte lup și după aceea păstor. Mai înainte plumb și după aceea aur. Mai înainte cursariu și încercător și după aceea ocârmuitor. Mai înainte jefuitor al Bisericii și după aceea credincios, căruia i s'a încredințat Biserica. Mai înainte smulgător al viilor și după aceea săditor al lor. Mai înainte surpător al Bisericii și după aceea ziditor.

Să nu-mi zici, hulitor sunt. Să nu-mi zici, gonaciu sunt, necurat sunt. Ai ucis? Dar pocăește-te. Ai jefuit? Dar căște-te. Ai preacurvit? Dar depărtează-te. Te-ai rănit? Dar vindecă-te.

Să nu-mi zici, cum? Si cu care chip? Sunt plin de rane și de bube, în ziua cea mai de pe urmă pot să mă mărturisesc? Poți și foarte poți. Când lucrează Dumnezeu, dări de seamă să nu ceri. Când acela vindecă, să nu te desnădăjduești. Stă doctorul vindecând, și nenumărate doctorii punând. Si nu zici, cum vindeci, ci lași la meșteșug. La meșteșugul celui ce este împreună cu tine rob, lași și nu iscodești. Si la iubirea de oameni a lui Dumnezeu, nu lași. Să nu zici, cum? Ci minunează-te, ci slăvește. Că te voiu întreba și eu, cum s'a măntuit iâlharul? Toată viața lui a petrecut-o în ucideri, în junghieri, în sănguiuri, ziduri a spart, avuji a răpit. De oameni s'a osândit, și împărația lui Dumnezeu a luat. Cum a luat-o spune-mi? Cu un cuvânt. Că ce au zis? Pomenește mă, Doamne, întru împărația Ta. Si cuvântul acesta a avut putere. Si nu numai cuvântul singur a avut acea putere, ci amestecându-se iubirea de oameni a lui Dumnezeu cu pocăința, a făcut pe iâlharul cetățean al Raiului. Cum? Nu știi cum. Nu-mi cere chipui, cum. A mă măntui numai, cer.

Acstea sunt cuvintele diavolului, iar cele ale mele sunt împotriva. Te-ai prăpădit? Dar poți să te măntuești. Ai curvit? Dar poți să te înfrânezi. Ai preacurvit? Dar poți să dobândești măntuire. Ai căzut? Dar poți să te scoli. Mică este pocăința, dar mare este iubirea de oa-

meni a Stăpânului. Ai ucis? Dar pocăește-te. Ai jefuit? Dar căște-te. Ai preacurvit? Dar depărtează-te. Te-ai rănit? Dar vindecă-te.

Să nu-mi zici, cum? Si cu care chip? Sunt plin de rane și de bube, în ziua cea mai de pe urmă pot să mă mărturisesc? Poți și foarte poți. Când lucrează Dumnezeu, dări de seamă să nu ceri. Când acela vindecă, să nu te desnădăjduești. Stă doctorul vindecând, și nenumărate doctorii punând. Si nu zici, cum vindeci, ci lași la meșteșug. La meșteșugul celui ce este împreună cu tine rob, lași și nu iscodești. Si la iubirea de oameni a lui Dumnezeu, nu lași. Să nu zici, cum? Ci minunează-te, ci slăvește. Că te voiu întreba și eu, cum s'a măntuit iâlharul? Toată viața lui a petrecut-o în ucideri, în junghieri, în sănguiuri, ziduri a spart, avuji a răpit. De oameni s'a osândit, și împărația lui Dumnezeu a luat. Cum a luat-o spune-mi? Cu un cuvânt. Că ce au zis? Pomenește mă, Doamne, întru împărația Ta. Si cuvântul acesta a avut putere. Si nu numai cuvântul singur a avut acea putere, ci amestecându-se iubirea de oameni a lui Dumnezeu cu pocăința, a făcut pe iâlharul cetățean al Raiului. Cum? Nu știi cum. Nu-mi cere chipui, cum. A mă măntui numai, cer.

Cucernice părinte Trifa! Subsemnată luană mai multe cărți dela Călin Șt. Iftemie și citindu-le și ducându-mă la mai multe adunări, căci de 41 de ani dorm în păcate și auxind glasul trămbiței care răsună în toată lumea, îndrăznește împreună cu soția și copiii a mă inscrie și pe mine în Oastea Domnului.

Hristodor I. Huzum, soțul Marghiola Huzum și copiii. Com. Corod, județul Tecuci.

Prea stimate domnule părinte Fiind în comuna noastră puțini ostași și venind în contact mai mult cu ei m' am hotărât să legă și eu în fața Domniei voastre și a lui Dumnezeu a luptă și eu, pentru Măntuitorul Isus și crucea Lui. Deci Vă rog să mă înscriv și pe mine în rândul celor lăsați soldați ai Oastei Domnului Hristos, Dumnezeu să-mi ajute.

Badiu Dumitru, elev part. cursa III Șc. Sup. Com. Sibiu.

O călduroasă apărare

I. Prea Cuvioșia Sa Părintele arhimandrit Iuliu Scriban îi pune la punct pe criticanții noștri.

Foaia noastră, împreună cu mișcarea pornită prin ea, are dela început un mare prieten și vestitor în persoana I. P. Cuv. Sale părintelui arhimandrit Iuliu Scriban, unul din cei mai învățăți bărbați ai Bisericii ortodoxe.

In timpul din urmă, criticanții noștri sporindu-se, părintele arhimandrit ne face de nou o călduroasă apărare prin foaia "Glasul Monahilor", punându-i la punct pe dnii criticanți prin următoarele rânduri:

Să ivit în vremea noastră, între noi, un preot rar, părintele Iosif Trifa din Sibiu. Aceasta a putut face ce n'a făcut până acum nici un preot și nimenea altul în țara Românească: a întocmit în chip temeinic luptă împotriva beției și putem spune că ea merge cu spor. Această luptă o duce cu mijloacele duhovnicești ale închinării noastre creștinești și este o cinste că avem un asemenea slujitor și lui Hristos și al Bisericii ortodoxe în mijlocul nostru. Odată cu aceasta, părintele Trifa dă și creștere duhovnicească multor suflete care au uitat de Dumnezeu, de Hristos și de Biserică. Foaia sa, "Lumina Satelor" face, pentru buna creștere a sufletelor, mai mult decât fac zeci de foi politicești la un loc. Ce pricină deci am avea să ne ferim cu un asemenea bărbat între noi și cu lucrul său, care alungă sălbăticia sufletelor!

Cu toate acestea ați crede? Părintele Trifa nu poate trăi de răul lumii. În loc să fie lăsat să lucreze și să i se dea toate indemnurile și toată cins'ea pentru munca sa, i se fac zile amare de cei care trebuie să le ajute și să se fericească cu el. E ne căjît tocmai de frații săi slujitori din lungul și latul țării românești!

Nu ajunge că lucrul pe care-l faci e greu prin el însuși. Mai trebuie să-ți pierzi vremea și cu cei cari nu te lasă în pace să lucrezi. Bietul om, în loc de a fi scutit de alte griji, ca să

aibă totă vremea și mijloacele la îndemnă ca să facă tot mai cu spor ce s'a apucat să facă, nu e lăsat să răsuflie. E nevoie să scrie la "Lumina Satelor" ca să se apere de câte i se pun în spinare [vezi "Lumina Satelor" din 16 Martie a. c.]

Si ce viaă i se aduce?

Tocmai el, care face treabă pentru Biserică, cum nimenea în felul său n'a făcut, tocmai el este tras de haină că nu face treabă prea ortodoxă! I se spune că pomenește mai mult de Hristos, decât de Biserică.

Iacă păcatul! pomenești de Hristos!

Apoi, fraților, învățatura creștinească e multă și fără capăt. Pomenește fiecare de ce poate.

Nimenea nu e teolog pentru toată teologia, că nu poate. Facem unii una, alții alta. Cine crede că eu nu fac de ajuns cutare, să-l facă el, dar să nu bărfăescă. Popa Trifa face, și prea face; Lăsați-l să facă!

De obicei, tocmai lenesi năcăjesc pe oamenii haraci. Oare trebuie să ajungem să ne plângem de "frontul lenesiilor" care nici pe alții nu-i lasă și nici ei nu fac? Oare trebuie să stăm cu mâinile în sân, ca să plăcem lenesiilor și să facem numai ce e pe placul lor?

Să se știe, că orice lucru are și noutățile lui. Orice nouitate însă în sănul nostru nu are ce fi o vătămare pentru ortodoxie, ci poate fi ceva care crește din însuși sănul ei.

Dar dacă este ceva de temut într-o asemenea lucrare, hai să spunem verde și la taifas unde aducem temeuri. Poftiți, fraților la discuție contradictorie, de pe catedră, și vom vedea care pe care. Eu doresc să văd discuțione puturoșilor împotriva harnicilor și mare poftă am să mă răfuiesc cu ei.

Deci cine are de spus ceva împotriva Părintelui Trifa, să spui și vom mai vorbi.

Arhim. Scriban.

Liceul va avea din nou opt clase?

Se vorbește despre o nouă reformă a învățământului secundar, cu reintroducerea clasei a opta la liceu. Această clasă nu va avea însă vechiul caracter obligator, ci va fi socotită ca un an preparator pentru intrarea în Universitate. Cei care nu vor să treacă la Universitate, vor face numai 7 clase și se vor în-

drepta spre alte școli fără să mai aibă nevoie de diploma de bacalaureat.

In acest chip vor fi mai mulți care se îndreaptă spre carierile practice și studenții universitari mai puțini.

Pedepse pentru falsificatori de alimente și băuturi. Deșele otrăviri cu alimente și băuturi falsificate — cu alcohol metilic — au făcut autoritățile să se gândească că pedepsile pentru astfel de fapte sunt prea mici. S'au făcut propuneri pentru agravarea lor.

Din Vietile Sfintilor.

Pătimirea celor 3 fecioare mucenițe, Agapia, Honia și Irina, a căror pomenire la 16 Aprilie o prăznuim.

Cele trei mucenițe de mai sus, erau ficele unui preot cu numele Zoil, bărbat creștin și sfânt. După moartea lui, cele trei surori au fost luate la întrebare de împăratul Diocilian de ce nu se închină la idoli și au fost date pe mâna ighemonului Dulție, să le întoarcă cu sila dela „nebunia” lor.

Iar ighemonul Dulție, văzând frumusețea cea mare a lor, s-a rănit cu necurate gânduri spre dânsene, și le-au dat în pază la un strejar, care le făgăduia libertate și daruri, de se vor învoi cu ighemonul la necurata poftă. Însă sfintele fecioare voiau mai bine ca de o mie de ori să moară, decât odată să se prihanească, încât nici cu îmbunătățiri, nici cu îngroziri, nici cu daruri, nici cu munci, nu se înduplașau la pofta ighemonului. Iar ighemonul ne-suferind focul desfrâñării, cei aprinse întrânsul, a gândit că singur să se ducă la dânsene noaptea, în casa în care erau ținute, și să le silească pe aceleia.

Deci, după ce a înopnat, sfintele fecioare stăteau la rugăciune, înălțându-lui Dumnezeu mărire de toată noaptea și cântând psalmi, iar ighemonul vrând să intre la dânsene, când s-a atins de pragul ușei aceleia, îndată a înnebunit. Dar era acolo o bucătărie, și stăteau vasele bucătăriei, calele, căldările, tigăile înegrite de funingine, deci el neîntrând la sfintele fecioare a mers la vasele acelea, și în loc de fecioare, cuprindea și săruta căldările cele înegrite, oalele și tigăile, pentru că mintea lui se întunecase de diavoul desfrâñării, și nu era cunoștiță întru el, și se batjocorea de necuratul duh multă vreme, părându-i-se că vasele cele înegrite sunt sfintele fecioare, dar cu totul i s-a înegrit fața, mâinile și toate hainele avându-și foarte întinate.

Apoi a eșit afară la slujitorii cei ce-l așteptau pe el, stând cu lumânările. Iar aceia văzându-l cu totul înnegrit și înfricoșat ca un arab, sau mai bine a zice ca un diavol, s-au spăimântat, și aruncând luminarea, au fugit slujitorii dela dânsul, și părându-li-se că este defăimat de dânsii, s'a măniat asupra lor. Intr'acea vreme a început a se lumina de ziua, și ori unde se ducea, în toate părțile fugau de dânsul slugile, străjarii și streinii, ca de o năluca înfricoșată.

Deci, s'a dus la palatul împăratesc, vrând să se jeliuască

împăratului, asupra ostașilor ce erau subt stăpânirea lui, că nu-l ascultă, și își bat joc de dânsul. Iar dupăce s'a apropiat de palat, a fost tuturor de râs în hohote mari, și unii fugau de dânsul, iar alții îl împingeau, nelăsându-l și dându-i brânci dela ușile palatului, că nu-l cunoștea nimănii, cumcă este ighemonul Dulție, ci li se părea că este un nebun. Nici el nu putea să se cunoască pe sine că este înegrit, fiindu-i schimbăți ochii de lucrarea diavolească, ci i se părea că este și la față alb, la haine luminat, și la mâini curat.

Și abia înțelegând slugile, că a înnebunit stăpânul lor, au alergat după dânsul, și prințându-l, l-au dus în casă, zicându-i: „Vezi-te singur, în ce chip ești”. Iar dupăce a intrat în casă, femeia lui și toți casnicii, slugile și slujnicile au început a se întângui pentru dânsul, ca pentru un îndrăcit, iar alții se măhneau de el, ca de un eșit din minte; iar el nu se pricepea, și se mira de ce plâng pentru dânsul, iar alții fugeau.

Dar abia atunci i-s'au deschis necurății lui ochi, și s'a văzut înegrit, și fața sa în oglindă a văzut-o ca de arap, și s'a cunoscut pe sine că este batjocorit de diavolul.

Auzind împăratul de cele ce i s'au întâmplat lui Dulție, le-a dat pe sfintele fecioare în seama lui Sisinie comitol, care le-a provocat să se lăpede de credință lor. „Credința noastră este nebîruită” — a răspuns Agapia. „Si neschimbătă” — a adăogat Honia.

Sfintele au fost arse într'un foc mare și s'au stins în ziua de 16 Aprilie, când pomenim serbarea lor.

In postul cel Mare.

Suntem în postul mare. Frumoasele cântări de umilință — mai ales de prin Mănăstiri — ne fac să ne ținea mai mult de biserică, iar pe credincioși îi atrag din depărtări, venind ca la un izvor cu apă limpede și răcoritoare.

A sosit și vremea frumoasei cântări „Cămașa Ta Măntuitorule o văd împodobită...” Și ce frumos e atunci când fiecare își și datoria să păzind poruncile bisericii și îndeplinindu-le cu sfîntenie! Numai un astfel de suflet poate să respire mai ușor și cu un zimbru pe față, ajungând Invierea Domnului. Datoria cea mai mare cu toții o știm adeca: a căuta mai mult de suflet în această vreme potrivită. Dar vai! Observăm că lucrurile să întorc cu totul altfel. Am văzut oameni — de care cu durere spun — că în fiecare Dumineacă și sărbătoare, are tot timpul să-l petreacă la cărciumă, dar la biserică nu-i vezi niciodată. Apoi căte cazuri de acestea ca: petreceri, judecăți, adunări politice etc. de care bieții oameni se leagă atât de mult.

O! Timp prielnic și de mare valoare pe care îl perdem! Cății creștini mai folosesc azi taina

mărturisirii și împărtășirii pentru a-și deslega sufletul din legăturile păcatelor?

Fraților! Să ascultăm acum suspinurile nemăngăiate ale celor dela răsărit [din Rusia] și cu post, rugăciuni și lacrami, să ne întoarcem la Dumnezeu — că să nu vie acea pedeapsă și peste noi. Vom zice: că avem timp și mai pe urmă să facem aceasta, dar dragul meu să nu fie prea târziu. Acum e timpul de căstig sufletesc. Să nu lăsăm să treacă această ocazie. Va veni vremea când vom dori să avem măcar un ceas de pocăință, dar nu-l vom avea nici acela. Să ne gândim și la acei ce sufăr în muncile vecinice. Ce n'ar da un suflet de acolo, ca să mai vină încă odată în trup măcar un ceas, în care ceas ar putea să spele — cu lacramile sale — multime de păcate. Dar vai! Că nici aceasta nu este cu putință și nici acolo pocăință!

Deci fraților; spre spăsania sufletului nostru să ne nevoim pentru bunul nostru Măntuitor să ne primească și pe noi în „Cămașa cea împodobită...”

Ierod. Calistru Haidamac
M-reu Toplița.

Imi plec genunchii 'n fața Ta.

Imi plec genunchii 'n fața Ta
O scumpul meu Măntuitor
Te rog să nu mă părăsești
Căci nu mai am alt ajutor.

Adeseori eu sunt măhnit
De cine știe ce 'acercare,
Dar când găndesc la chinul Tău
Uit orice supărare.

Intru năcazuri văd mai mult
Ce bine este lângă Tine
Să se ușor e jugul Tău
Deci fii mereu, mereu cu mine.

Când vezi că eu mă depărtez
De sănul Tân cel prea iubit,
Lovește-mă ca să 'nțeleg
Să nu rămân nepocăit.

Ajută-mă ca viața 'ntreagă
Necontentit să te iubesc,
Ajută-mă până la sfârșit
Să nu te părăsești.

I. Tudascu, inv., ostaș în Oastea
Domnului, Brăhăoaia-Vaslui.

Din fronturile Oastei Domnului

Dăm în continuare rapoartele ce ne sesesc mereu dela cei intrați în lupta cea mare pentru împărăția lui Domnului și măntuirea sufletului.

La Șepreuș-Arad.

O frumoasă serbare au avut frații ostași din Șepreuș. Comandanțu-și cruciulitele Oastei, au făcut o serbare de sfîntire a lor, invitând la această bucurie și pe frații lor din Șomoșcheș, cari s'au și grăbit să le ascute chemarea.

Serbarea să ținut în Dumineca a doua din post, dupăce în Dumineca primă, fiind alegere de primar, „au umblat cu lăutari pe uliță deasă tabere de alegători strigând și unii și alții, să trăiască, ură... ca să se plinească ce spunea Isaiu la cap. 58 despre post”.

Sfintirea cruciulitelor să făcut după sf. Liturgie, din partea părintelui Mihai Goldiș care a ținut și o frumoasă predică despre ce însemnatate au aceste cruciulite și purtarea lor.

După masă a urmat în școală, adunarea Oastei, cu următorul program:

1. Impărăte ceresc de ostași. 2. Rugăciune de Burca Pavel, care a stors lacrami din ochi multora rugându-se și

pentru frații nostri din Rusia. 3. Cuvânt de deschidere de Mișchi, Invățător și ostaș în Oastea Domnului. 4. O cântare de frații din Șomoșcheș. 5. Predică dela Ieremie cap. 6—16 de vrednicul luptător Sasu Petru ostaș din Șomoșcheș. 6. Cântarea Când veghezi în toiu noptii, de ostașii din Șepreuș. 7. Predică dela Luca cap. 9—23 de invățător Mișchi ostaș din Șepreuș. 8. Dialog, un ostaș de vorbă cu un sămbătar de ostașul Chirila Simion și Roșca Ioan cl. VI primară. 9. Poesie de ostaș Matea Măriuța. 10. Cântare Pricăzna Tatal nostru de ostași. 11. Predică de evang. Ioan cap. 8—14 de neobositul nostru luptător contra Sectarilor invățător. Balașa Ioan ostaș în Oastea Domnului. 12. Cântarea Te aştepțăm cu dor Isus, de frații din Șomoșcheș. 13. Predică dela Galateni cap. 6—17 de Pârvu Ioan ostaș arătând rătăcirea Sectarilor cu privire la Sfânta Cruce. 14. Cuvânt de încheere fratele Mișchi Invățător mulțumește fraților veniți. 15. Rugăciune de încheere de Sasu Petru și Fie numele Domnului.

Am mers apoi la Vecernie iar după terminare a fost plecarea fraților în următorul mod: Plecând din fața Bisericii cu